

Yargıtay 9. Hukuk Dairesinden:

TÜRK MİLLETİ ADINA YARGITAY İLAMI

ESAS NO : 2022/4733

KARAR NO : 2022/5281

MAHKEMESİ : Zonguldak 2. İş Mahkemesi
TARİHİ : 30.03.2021
NUMARASI : 2017/890-2021/137
DAVACI : YUSUF KARA ADINA VEKİLİ AVUKAT GÜLÜŞAN ALKILIÇ
DAVALI : ARNAK OTOMOTİV TİC. VE SAN. LTD. ŞTİ. ADINA VEKİLİ
AVUKAT OĞUZHAN YILDIZ
DAVA TÜRÜ : ALACAK

Davacı Yusuf Kara adına Av. Gülüşan Alkılıç ile davalı Arnak Otomotiv Tic. Ve San. Ltd. Şti arasındaki davada Zonguldak 2. İş Mahkemesinin miktar itibariyle kesin olan 30.03.2021 tarih, 2017/890 Esas ve 2021/137 sayılı kararının hukuka aykırı olduğu iddiası ile kanun yararına bozulması, Adalet Bakanlığının 04.04.2022 tarih ve 39152028 - 153.01 - 1290 - 2021-E. 801/12161 sayılı yazısı ile talep edilmiş olmakla,

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363 üncü maddesindeki;

"(1) (Değişik: 20/7/2017-7035/33 md.) İlk Derece Mahkemelerinin kesin olarak verdikleri kararlar ile istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına ve Bölge Adliye Mahkemesi hukuk dairelerinin İlk Derece Mahkemesi sıfatıyla kesin olarak verdikleri kararlar ile yine bu sıfatla verdikleri ve temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına karşı, yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğu ileri sürülerek Adalet Bakanlığı veya Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulur.

(2) Temyiz talebi Yargıtayca yerinde görüldüğü takdirde, karar kanun yararına bozulur. Bu bozma, kararın hukuki sonuçlarını ortadan kaldırmaz.

(3) Bozma kararının bir örneği Adalet Bakanlığına gönderilir ve Bakanlıkça Resmî Gazetede yayımlanır." hükmü gereği dosyadaki tüm belgeler okunup dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili, davacının davalı işverene ait işyerinde 20.02.2017- 21.07.2017 tarihleri arasında tüp dağıtım elemanı olarak çalıştığını, iş sözleşmesinin davalı işveren tarafından haklı bir neden olmadan feshedildiğini, davacının 08:00-21:00-22:00 saatleri arasında çalıştığını, işverence fazla çalışma ücretlerinin ve ulusal bayram genel tatil ücretlerinin ödenmediğini ileri sürerek fazla çalışma ücreti, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ile ücret alacaklarının hüküm altına alınmasını istemiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili, iş sözleşmesinin ihbar tazminatı ödenmek sureti ile feshedildiğini, davacının tüm ücretlerinin eksiksiz olarak ödendiğini, davacının imzasının bulunduğu

bordolardan da görüleceği gibi tüm fazla çalışma ücretlerinin ödendiğini belirterek davanın reddi gerektiğini savunmuştur.

Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, toplanan kanıtlar ve bilirkişi raporuna dayanılarak yazılı gerekçe ile davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Temyiz:

Kararı, kanun yararına bozulması için Adalet Bakanlığı temyiz etmiştir.

Gerekçe:

Kanun yararına temyize konu edilen uyuşmazlık, fazla çalışma ücreti ile ulusal bayram genel tatil ücreti üzerinden yapılan indirim oranı ve gerekçe ile hüküm arasında çelişki oluşturulup oluşturulmadığı noktasındadır.

İşçinin fazla çalışma ücreti veya ulusal bayram genel tatil ücreti alacaklarından indirim yapılması konusunda yasal bir düzenleme bulunmamaktadır. Gerek fazla çalışma ücretinin gerekse ulusal bayram genel tatil ücretinin uzun bir süre için hesaplanması ve miktarın yüksek çıkması halinde Yargıtay'ca son yıllarda indirim yapılması gerektiği istikrarlı uygulama halini almıştır. Bu indirim, dosyadaki delillerin durumu ve niteliğine göre yapılması gerekli uygun bir indirimdir. Ancak fazla çalışmanın tanık anlatımları yerine yazılı belgelere ve işveren kayıtlarına dayanması durumunda böyle bir indirime gidilmemektedir. Yapılacak indirim, işçinin çalışma şekline, işin düzenlenmesine ve hesaplanan fazla çalışma ücretinin veya ulusal bayram genel tatil ücretinin miktarına göre takdir edilmelidir.

İlk Derece Mahkemesinin gerekçeli kararında, bilirkişi Mustafa Ulaş Kocadayı tarafından düzenlenen kök ve ek raporun hükmü esas alındığı belirtilerek fazla çalışma ücreti ile ulusal bayram ve genel tatil ücreti alacağının kabulüne karar verilmiştir. Hükme esas alınan raporda, davacının hak kazandığı fazla çalışma ücreti ile ulusal bayram genel tatil ücreti hesaplandıktan sonra bu miktarlar üzerinden %30 oranında indirim yapıldığı tespit edilmektedir. İlk Derece Mahkemesince, bilirkişi raporuna itibar edildiği belirtilmesine rağmen daha önce indirim yapılan alacaklardan yeniden %30 indirim yapılarak hüküm kurulmuştur. Şüphesiz, tanık anlatımı ile ispat edilen fazla çalışma ve ulusal bayram genel tatil ücreti alacaklarından indirim yapılması, kanun hükmünün bir gereği olmayıp içtihatlar ile oluşan bir uygulamadır. Çerçevesi ve koşulları içtihatlar ile belirlenen indirimin oranı konusundaki takdir hakkı hâkime aittir. İndirimin az veya çok yapılması, olağan kanun yolu olan temyiz incelemesi sırasında bozma sebebi olarak değerlendirilebilir ise de olağan üstü kanun yolu olan kanun yararına temyiz incelemesinde yürürlükteki hukuka aykırılık bağlamında bozma sebebi olarak görülmemelidir.

Diğer taraftan Anayasanın 141 nci maddesi uyarınca, yargı kararlarının gerekçeli olarak yazılması gerekir. Bu husus 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 297 nci maddesinde de hüküm altına alınmıştır. Hâkimin tarafların iddia ve savunmalarının özeti, anlaşlıkları ve anlaşamadıkları hususları, çekişmeli vakıalar hakkında toplanan delilleri, delillerin tartışılması ve değerlendirilmesini, sabit görülen vakıalarla bunlardan çıkarılan sonuç ve hukuki sebepleri kararda göstermesi zorunludur. Maddi olgularla hüküm fıkrası arasındaki hukuki bağlantı da ancak bu şekilde kurulabilecek, ayrıca yasal unsurları taşıyan bu gerekçe sayesinde, kararların doğruluğunun denetlenebilmesi mümkün olacaktır. Kararın gerekçesi ile hüküm fıkrasının birbirine aykırı olmaması gerekir. Hüküm sonucu kısmında gerekçeye ait herhangi bir söz tekrar edilmeksizin isteklerin her biri hakkında verilen hükümle taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların mümkünse sıra numarası altında birer birer açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde gösterilmesi gerekir.

Kanunun aradığı anlamda oluşturulacak kararların hüküm fıkralarının açık, anlaşılır, çelişkisiz, uygulanabilir olmasının gerekliliği kadar; kararın gerekçesinin de sonucu ile tam bir uyum içinde, o davaya konu maddi olguların mahkemece nasıl nitelendirildiğini, kurulan hükmün hangi nedenlere ve hukuksal düzenlemelere dayandırıldığını ortaya koyacak;

kısaca, maddi olgular ile hüküm arasındaki mantıksal bağlantıyı gösterecek nitelikte olması gerekir.

Zira tarafların o dava yönünden, hukuk düzenince hangi nedenle haklı veya haksız görüldüklerini anlayıp değerlendirebilmeleri ve Yargıtayın hukuka uygunluk denetimini yapabilmesi için ortada usulüne uygun şekilde oluşturulmuş; hükmün hangi nedenle o içerik ve kapsamda verildiğini ayrıntılarıyla gösteren, ifadeleri özenle seçilmiş ve kuşkuya yer vermeyecek açıklıktaki bir gerekçe bölümünün ve buna uyumlu hüküm fıkralarının bulunması zorunludur.

Somut olayda ise, İlk Derece Mahkemesince gerekçesi açıklanmadan, itibar edilen bilirkişi raporunda hesaplanan (indirimli) alacaklardan yeniden indirim yapılarak hüküm kurulduğu anlaşılmaktadır. Hâkim bilirkişi raporu ile bağlı değildir. Diğer delillerde olduğu gibi bilirkişi delilinin serbestçe değerlendirilmesi de hâkime aittir. Ancak gerekçeli kararda, hangi gerekçe ile bu alacaklardan yeniden indirim yapıldığının belirtilmemesi ve gerekçe ile hüküm arasında çelişki oluşturulması 6100 sayılı Kanun'un 297 inci maddesinde belirlenen ilke ve esaslara aykırıdır. İlk derece mahkemesi kararı bu yönüyle yürürlükteki hukuka aykırı olup kanun yararına temyiz talebinin açıklanan sebeplerle kabulüne karar verilmiştir.

SONUÇ:

Adalet Bakanlığı'nın kanun yararına bozma istemi açıklanan gerekçe ile yerinde görülmele Zonguldak 2. İş Mahkemesi'nin 30.03.2021 tarih, 2017/890 esas ve 2021/137 sayılı kararının sonuca etkili olmamak üzere **BOZULMASINA**, dosyanın mahkemesine iadesine, bozma kararının bir örneğinin 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363. maddesinin 3. fıkrası gereğince Resmi Gazete'de yayınlanması için Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'ne gönderilmesine, 26.04.2022 gününde oybirliğiyle karar verildi.